

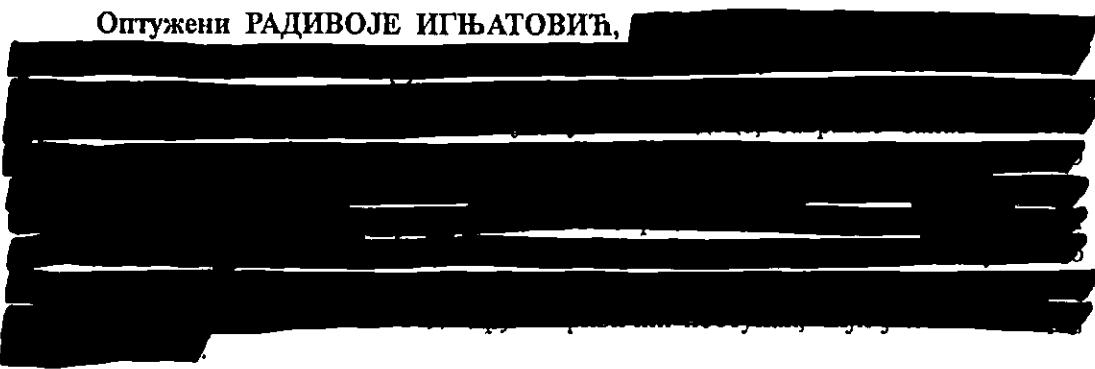
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.696/17
Дана 16.05.2018.године
Београд
Катанићева бр.15

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Славице Николић, као председника већа, судије Оливере Пајић и судија поротника Милијане Јовичић, Ивана Милорадовића и Биљане Половина, као чланова већа, са записничарем Слађаном Рајковић, у кривичном поступку против опт.Радивоја Игњатовића, чији је бранилац адв.Илија Илијевски, кога тужи Виште јавно тужилаштво у Београду оптужницом Кто.бр.236/16 од 08.07.2016.године, због кривичног дела Тешко убиство из члана 114 тачка 10 КЗ, након одржаног главног, јавног претреса на дан 14.05.2018. године у присуству заменика ВЈТ у Београду Александра Исаиловића, оптуженог и његовог браниоца, једоногласно је донео на дан 16.05.2018 године, и истог дана јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени РАДИВОЈЕ ИГЊАТОВИЋ,

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 06.04.2016. године, око 08,50 часова у Младеновцу, у улици [REDACTED] испред кућног броја 97, лишио живота свог оца, сада пок. Живадина Игњатовић, у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, свестан да је његово дело забрањено, на тај начин што је ушавши у улицу [REDACTED] из улице [REDACTED], носећи притом у једној пластичној ПВЦ кеси кухињску сатару за месо, дужине сечива око 15 цм, као средство подобно да тело тешко повреди и здравље тешко наруши и пролазећи тротоаром испред кућног броја [REDACTED] прошао поред свог оца, сада покојног [REDACTED], бившег из Младеновца, а који се кретао тротоаром улице [REDACTED] пријему у сусрет, након чега се по мимоилажењу са сада покојним [REDACTED] удаљивши се од њега неколико метара окренуо извадивши из поменуте ПВЦ кесе наведену сатару, којом је затим са леђа пришао сада пок. [REDACTED] те му је затим брзо, у три наврата задао снажне ударце оштрицом сатаре у главу, од којих удараца је покојни [REDACTED] пао на тврду асфалтну подлогу, изгубивши свест, да би затим кренуо да се удаљава од њега, након чега се прошавши пар корака окренуо према [REDACTED], који је лежао, и поред њега бацио наведену сатару, а онда се трчећим кораком удаљио са лица места улицом Слободана Јовановића, на који начин је сада покојном [REDACTED] нанео повреде у виду две дубоке секотине на десној страни задњег дела главе, које су биле уздужно постављене и међусобно релативно паралелне, а на међусобном растојању око 2 цм и то обе у десном темено-потиљачном пределу, једна дуга око 14 цм, а друга улево од претходне дуга око 14,5 цм у пределу којих секотина је постојао и јединствен дефект кости лобање промера око 11x5 цм (чији су фрагменти уклоњени неурорхируршком операцијом), а у пределу обе секотине постојало је разорење мозга "у виду клина", једног промера око 10x3 цм и дубине око 2 цм, а друго разорење улево од претходног промера око 6x2 цм и дубине око 1,6 цм, те једне секотине у десном темено-потиљачном пределу која је захватала само кожу и поткожно меко ткиво, која се настављала од средине претходно описане леве секотине косо пут улево и надоле, а која је била дуга око 7,5 цм, а које су у време наношења, скупа процењене као тешка телесна повреда опасна по живот, од којих је сада покојни [REDACTED] приликом указивања лекарске помоћи на Војно-медицинској академији у Београду, где је превежен колима хитне службе ДЗ Младеновац, преминуо истог дана у 11,30 часова, при чему је био свестан свог дела и хтесо је његово извршење.

-чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ.

Па га суд применом напред наведеног законског прописа и одредби члана 4, 42, 45 и 54 КЗ

О СУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година.

Применом члана 63 КЗ оптуженом се у напред изречену казну затвора има урачунати време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 122/16 од 07.04.2016. године, почев од 06.04.2016. године када је лишен слободе и има трајати до упућивања оптуженог у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 696/2017 од 16.05.2018. године.

Применом члана 87 ЗКП-а суд оптуженом изриче

МЕРУ БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

Па се од оптуженог има одузети једна сатара дужине сечива око 15 цм.

Применом члана 261 ЗКП-а **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** оптужени да плаћи суду на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Применом члана 262 став 2 ЗКП-а **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** оптужени да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће се о висини трошкова одлучити посебним решењем.

Применом члана 258 ЗКП-а упућује се оштећена [REDACTED] да имовинско правно захтев остварује у парничном поступку.

О б р а з л о ж е њ е

Више јавно тужилаштво у Београду, подигло је пред Вишим судом у Београду оптужницу Кто.бр.236/16 од 08.07.2016. године против опт.Радивоја Игњатовић због

кривичног дела Тешко убиство из члана 114 тачка 10 КЗ, и при тако подигнутој оптужници остао је до краја главног претреса заменик ВЈТ у Београду, Александар Исаиловић, предлажући суду да оптуженог огласи кривим и казни по закону.

Оптужени Радивоје Игњатовић је у своју одбрану навео да су односи између њега и покојног оца [ ] одувек били у нескладу, да се они никада нису разумели, да је до погоршања односа најпре дошло 2001. године, да је неразумевање кулминирало 2010. године, након окончања кривичног поступка који је против њега вођен због кривичног дела насиље у породици извршеног управо према покојном [ ]. Отац, сада пок. [ ] га никада није тратирао као разумно људско биће иако он то ничим није заслужио, да га је стално третирао као да је мали, да је покушавао да му уређује живот, да је у сваком случају изражавао приметну одбојност према њему, да без обзира на такав однос према њему покојни [ ] му је поклонио кућу и окућницу у Младеновцу на адреси његовог пребивалишта а уговором му је наметнуо обавезе да води бригу о њему и његовој супрузи, као и да мајци дозволи боравак у поклоњеној кући. На наведене услове је пристао. До 2001. године између њега и покојног [ ] није било физичког, нити вербалног насиља, живели су релативно складно, а [ ] је ипак и поред свега тога показивао одбојност према њему. Први сукоби са покојним [ ] су кренули лета 2001. године, и то након његовог развода када је са својом тадашњом пријатељицом, а садашњом ванбрачном супругом отишао на летовање у Улцињ где је покојни [ ] имао викендицу. Иако се нису договорили да у викендицу истовремено дође и покојни [ ] исти је ипак дошао и тада је без икаквог разлога иако је претходно одобрио његову везу са Надом њега на том летовању извређао, као и његову ванбрачну супругу речима да је курва и да није градио викендицу за курве, због чега је његова ванбрачна супруга прекинула летовање и вратила се кући, а он се жестоко посвађао са покојним [ ]. Нова свађа између њега и [ ] уследила је следеће године, поново око распореда коришћења викендице у Улцињу и од те године више није одлазио у викендицу сада покојног [ ] иако је у исту улагао средства и радну снагу, а од тог времена он и пок. [ ] нису говорили, међу њима је било вербалних а касније и физичких обрачуна. Сећа се догађаја из 2006. или 2007. године када је покојни [ ] у дворишту његове куће викао на његову децу, своје унучиће, што он није одобравао већ је сада пок. [ ] скренуо пажњу на понашање због чега га је исти у свађи ударио песницом у главу, након чега је из ограде извукao неку шилку и њоме га окрзнуо по врату, а у том сукобу је он задобио повреде. Поводом напред наведеног догађаја је интервенисала полиција и сећа се да је судији за прекршаје поднета прекршајна пријава против њега и сада пок. [ ] с тим што је поступак пред Прекршајним судом обустављен из њему непознатих разлога. Нови конфликт између њега и сада покојног [ ] – његовог оца се дододио 2010. године због чега је он кривично одговарао због кривичног дела насиље у породици, па је појаснио да се критичног дана вратио кући од једног пријатеља код кога је био на даћи којом приликом је попио пар чашица ракије, али није био пијан, па је по доласку кући имао намеру да реновира једну просторију коју је сада покојни [ ] користио у кући коју му је поклонио као своју радионицу. Сада пок. [ ] је његова мајка од 1980. године не живе у кући коју су му поклонили већ су се године 1980. преселили у кућу до његове коју је његов покојни отац поклонио његовој рођеној сестри. Када је видео оца у дворишту куће коју је сада пок. [ ] поклонио његовој сестри тражио је од

њега да дође и избаци своје ствари из просторије коју је сада пок. [REDACTED] користио, а коју је он желео да реновира па по доласку у ту просторију сада пок. [REDACTED] је њега гурнуо у једну машину која му је пала на руку и повредила га и том приликом је сада пок. [REDACTED] скренуо пажњу да га је машина повредила, а сада пок. [REDACTED] му је упутио претње обраћајући му се речима да ће га "убити" и том приликом је сада пок. [REDACTED] кренуо према њему у немари "обрачунавања" или да до тога ипак није дошло, а такође наводи да критичном приликом сада пок. [REDACTED] није вређао. Тачно је да је узео један већи чекић и тим чекићем разлупао ствари из поменуте просторије, а у бесу је бацио једну мотику која је "одлетела" и ударила у ограду, али та мотика није погодила сада пок. [REDACTED] нити је имао намеру да повреди оца. Кривични поступак који је вођен због кривичног дела из члана 194 КЗ је окончан осуђујућом пресудом и сукоб између њега и сада пок. [REDACTED] се тиме није завршио обзиром да је његов отац сада пок. [REDACTED] против њега 2011.-2012. године, покрену парнични поступак у коме је тужбом тражио поништење уговора о поклону којим уговором му је отац поклонио кућу. Након спроведеног парничног поступка, надлежни суд у Младеновцу је усвојио тужбени захтев, те је поменути уговор о поклону поништен, а првостепена пресуда је потврђена од стране Апелационог суда у Београду. За одлуку Апелационог суда у Београду је сазнао марта месеца 2015. године када је примио решење службе за катастар непокретности којим решењем је извршено прекњижавање куће са његовог на име његовог оца сада пок. [REDACTED], а одлуку је добио од адв. Зоре Антонијевић која га је заступала у поменутој парници. Од тог догађаја је "упао" у једно посебно стање, стално је размишљао шта ће му ново отац урадити, имао је кошмаре, често се ноћу будио због лоших снова, сањао је да му руше кућу, да му износе ствари, па је како би се смирио често одлазио код своје ћерке у Београд где је боравио по читав дан, а марта месеца 2016. године је добио ново решење из Основног суда у Младеновцу, којим му је суд у Младеновцу наложио да плати трошкове парничног поступка што је додатно на њега утицало-фрустрирајуће па је размишљао да ће га отац поред тога што ће му узети кућу оставити и без "хлеба". Све од 2001. године између њега и покојног му оца [REDACTED] је било бројних свађа. Његов сада пок.отац је њега називао погрдним терминима "килавко", "несспособњаковић", говорио му је да је нерадник, да је био најгори радник у предузећу, а он је сада пок.оцу [REDACTED] узвраћао увредама да је "за шуму, да је смрђивко", појашњавајући да је на све увреде упућене од стране сад.пок.његовог оца [REDACTED] одговарао речима "ако сам ја такав и ти си исти мој отац". Негирао је да је било када претио своме сада пок.оцу [REDACTED] и да је на оца било када физички насрнуо, а након добијања парничних пресуда је више пута позивао телефоном оца а у тим приликама истом никада није претио, већ је са њим имао намеру да се договори око њихових даљих односа.

Дан пре извршења кривичног дела – 05.04.2016. године је сређивао своју кућу, да је у фијоци једног регала пронашао месарску сатару и којом је касније извршио кривично дело. Сатара му није била потребна и имао је намеру да на пијаци у Младеновцу исту замени за "V" - маказе за сечење печења па је из тог разлога сатару спаковао са једном крпом у ПВЦ кесу и тако је припремио за ношење. У јутарњим часовима критичног дана је устао рано, попио је каву и телефоном је разговарао са својом ванбрачном супругом Надом, а након тога је узео кесу и са сатаром је кренуо према зеленој пијаци у Младеновцу. Кретао се улицом [REDACTED] која се низбрдо улива у улицу [REDACTED] у Младеновцу а

обзиром да до коловоза те улице и са једне и са друге стране постоје грађевине које заклањају видик у улици [REDACTED] ушао је у улицу [REDACTED] буквално испред свога оца ког је видео да се креће њему у сусрет тротоаром са десне стране у ул. [REDACTED] посматрано у његовом правцу. Пролазећи поред њега, приметио је да га отац "цинично" гледа и исти му се обратио речима "скорије летиш из куће, умрећеш на улици као говно", па чувши шта му је покојни отац том приликом изговорио најпре је прошао поред покојног [REDACTED], а након тога се по проласку окренуо и због речи које му је претходно покојни отац [REDACTED] изговорио "пао му је мрак на очи" и након тога се ничег не сећа, а прво чега се сећа јесте да држи сатару у руци, да покојни [REDACTED] лежи на асфалту поред њега, да је након тога кренуо пар корака од покојног који је лежао, након чега се окренуо и на асфалт бацио сатару, а одмах потом је потрчао у улицу [REDACTED], те је ушао у прву кафану у којој је било гостију и гласно је присутнима рекао "Зовите хитну помоћ, ударио сам оца" и одмах након тога је кренуо ка својој кући, а са собом је у руци носио кесу у којој је претходно била сатара коју је бацио у контејнер када је дошао у близину куће. Дошавши испред свог дворишта најпре је отишао у комшијук код своје сестре Бильане са којом није у добним односима и не говори већ дуже време. Тамо је позванио на њена врата и која је иста отворила. Добавио је речима којих не може прецизно да се сети у смислу да ли је рекао "ударио сам оца" или "убио сам оца". Одмах након критичног догађаја је отишао у своју кућу и из исте је путем телефона броја 912 позвао полицију и пријавио шта је урадио наводећи да су полицијски службеници брзо дошли у његову кућу. И раније су више пута долазили на интервенцију, а поводом његових свађа са оцем и полицијски службеници су га критичном приликом привели. Пре напада на оца истом се није вербално обраћао, а из разлога што га је полиција упозорила раније да уколико се "још једном" обрати сада пок. [REDACTED] ини ће у затвор. Оца није напао у моменту када је са њим био "лицем у лице" због тога што је бес код њега експлодирао тек након мимоилажења односно оног момента када је он на кратко размислио о ономе што му је пок. [REDACTED] рекао. [REDACTED] се ни у једном моменту није окретао, да не верује, односно да се не сећа да ли је покојни могао да очекује напад, да у моменту напада "то није био он", да га је од беса преплавио мрак, магла, те је поновио да се самог чина убиства не сећа. У време критичног догађаја – критичног дана није конзумирао алкохол, нити користио било какве психоактивне супстанце.

Затим је навео да изражава жаљење због свега што се догодило, да сматра да је већ осуђен без обзира на исход предметног кривичног поступка, да је дугогодишња тортура над њим довела да му се сасвим помути бес, да у време критичног догађаја није био свестан да је починио кривично дело. Живео је у различитом објекту у односу на објекат у коме је живео његов отац. Сестра је својевремено имала несугласице у браку па јој је мајка преписала један део куће који је она наследила. Није одлучивао о томе шта његови родитељи мисле и шта ће коме да препишу од имовине наводећи да су родитељи одлучили да њему поклоне имовину јер су били обавештени да се у таквом случају не плаћа такса. У предметном објекту у коме је живео се понашао домаћински и власнички, а од супруге се раастао 1998. године а до званичног развода брака је дошло 2000. године. Све време отац га је гледао као биће ниже вредности. Завршио је занат, сестра је завршила гимназију и Фармацеутски факултет и њу су родитељи гледали као божанство, међутим, без обзира на то остао је свој. Рано се оженио добио децу и стварно се понашао домаћински. 1987. године

су градили викендицу на мору у Улцињу а мајка никада није била против њега напротив више пута је грдила оца и склањала га од њега тражећи да га отац остави на мир. Између оца и њега размирице постоје од 2001. године и трајале су до критичног догађаја. Из свега тога мајка је била изопштена, а сав набој који је постојао у њему је кулминирао када је један адвокат који је поступао у вези са раскидом уговора о поклону рекао да су уговори о поклону необориви. Почеко је један чудан процес у Младеновцу 2013. године због раскида уговора о поклону и тада је у његовој глави настao "хаос". Када је стигла пресуда Апелационог суда поводом тог процеса о раскиду уговора пресуда му није уручена те је пропустио рок да било шта правно предузме поводом пресуде Апелационог суда, а 30 година је на предметном објекту радио, стварао, улагао, а адвокат му је рекао да је то спор мале вредности. Посебно је био повређен тиме што је његов живот процењен као нешто што је мале вредности и био је у "агонији" и за њега је све то био притисак, а јавили су му се и "кошмари". За тај период – за то време отац није ни покушавао да дође код њега, а затим је уследило наплаћивање судских трошка у марту месецу 2016. године и тим поводом он и отац нису имали никаквих конфликтата, а затим га је отац "изопшио" из викендице у Улцињу и није му дозволио да исту користи. Данас 05.04.2016. године сређивао је кућу пред славу и у стварима је видео једну сатару док је сређивао кућу па је хтео да сатару на пијаци замени за "В" маказе које служе за сечење пчења. Када је кренуо на пијацу, путем којим је кренуо видео је оца који је у руци држао шешир и када је дошао до њега чуо је када је отац рекао "Црни на улици говно, летиш из куће", те је тада из кесе коју је држао у руци узео сатару и у тим тренуцима у њему је дошло "до експлозије". Испред себе више није видео оца, а у својој руци је видео сатару, видео је испред себе један ресторан и дошао до истог и рекао да је ударио человека и да зову Хитну помоћ, а можда је рекао да је убио оца с тим што се тога тренутно не сећа. Након критичног догађаја вратио се кући, прескочио ограду, пријавио критичин догађај на број 192 полицији након чега је полиција и дошла, а у тим тренуцима није био свестан шта је урадио и после првог саслушања није био свестан ни је да отишао у притвор. Пре критичног догађаја последњи контакт између њега и његовог оца је био дана 18.01.2016. године када су телефоном разговарали, а разговарали су о томе да се пронађе неко решење како би премостили стање до кога су стigli и тај разговор је био попустљив, а хтео је да понуди оцу да се виде сутрадан да то реше, али је знао да кад отац уочи да је попустљив да ће да контрира тако да је тог дана све остало без договора. У његовој глави "колапс" је наступио 12.03.2015. године када је видео да је остао без игде ичега и када је добио решење о укњижби оца на своје име, а све по раскиду уговора о поклону. Набој у њему је био присутан, знојио се ноћу, имао висок крвни притисак преко 200, а откуцаји срца на 120 и такво стање је трајало код њега годину дана наводећи такође да су његови снови били чудни, да је сањао да се граде куће, долазио са људима и доносио материјал, а због свега што му се дешавало није ишао код психијатра. Запослен је био до 2011. године, није размишљао да напусти кућу у којој је живео, да оде из куће јер је у ту кућу улагао и није могао да изда себе и децу а плац на коме је саграђена његова кућа је био мајчин плац.

У завршној речи је навео да сматра да је било обострано крвице, да је крвица подељена између сада пок.оца и њега, да му је жао што се критични догађај десио да је самим критичним догађајем осуђен до kraja живота, да није тачно да је само отац пријављивао њега, да је било несугласица између њих, да су пријављивали

полицији обострано, да се током поступка изјашњавао о разлогима за несугласице, да је његовог сада покојног оца мајка стално упозоравала говорећи му "Баксузе шта хоћеш од њега", да је његова мајка оболела, да због тога није могла да спречи оца да га узнемира, да му је отац одузeo све што је током целог живота створио, да је пред Центром за социјални рад потврдио да су односни између њега и оца нарушени, да у Центру за социјални рад није рекао да је оцу претио. Током предметног поступка оштећена [REDACTED] је говорила да га је отац клео, а на претресу је навела да није чула никакве клетве. Сведок [REDACTED] се приликом изношења исказа понашао као да је присуствовао свим комуникацијама између њега и његовог сада покојног оца, а затим је навео да му је о свим "тим" разговорима причао његов отац. Нејасно је због чега сведоци нису рекли да се жалио на свог оца. Отац је био насиљан и према мајци и мајка се склањала у кућу, а био је насиљан и према њему. Суду предлаже да приликом одлучивања о казни има у виду његово здравствено стање, да му се укине притвор јер не може да понови кривично дело пошто са другим људима није у контакту, а оштећена [REDACTED] живи свој живот. Пријављивао је нарушене односе између његовог оца и њега, хтeo је да упути оца на правосудне органе, а што се тиче извештаја Центра за социјални рад, признаје да је пред њима рекао да су нарушени односи између његовог оца и њега, али не и да је претио свом оцу. Пријављивао је свог оца за десетине случајева у полицији, а током овог поступка се није дошло ни до једне такве пријаве.

У потпуности је прихватио завршну реч свог браниоца који је навео да би најпре пошао од доказа које је јавна тужба у предметном кривичном поступку понудила као доказе за постојање кривичног дела Тешко убиство из члана 114 тачка 10 КЗ. Наиме тужилац наводи да се ради о тешком убиству члана породице који је претходно био злостављан што доказује пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.3311/10 од 13.09.2011. године. Тужилаштво не наводи више ниједан једини доказ да је окривљени Радивоје Игњатовић злостављао свог оца сада пок. [REDACTED].

Наиме, из исказа свих сведока који су саслушани у предметном поступку јасно произилази да је пок. [REDACTED] цео живот злостављао окривљеног Радивоја како вербално тако и физички. Покојни [REDACTED] је стално говорио: "Ја сам те створио, ја ћу те и убити" док га је једном напао физички ударивши га песницом, а што је потврдио сведок [REDACTED] у свом исказу пред тужиоцем као и на главном претресу. Као доказ да је покојни Живадин био иницијатор свих сукоба је извештај Центра за социјални рад Младеновац од 25.05.2011. године у ком је наведено да је пок. [REDACTED] навео да ће да уђе у кућу код [REDACTED] и по цену да дође до сукоба. Такође [REDACTED] на главном претресу је изјавила да је једном пок. [REDACTED] напао шилом окривљеног Радивоја који би био повређен да се није измакао. Такође нико од сведока никада није чуо за неке претње које би [REDACTED] евентуално упућивао покојном [REDACTED] а то чак наводи на главном претресу и супруг оштећене [REDACTED] ту су сви сведоци чули претње које је пок. [REDACTED] упућивао окривљеном Радивоју па је тако [REDACTED] бивша супруга окр.и пред тужиоцем, а и на главном претресу навела да је пок. [REDACTED] код ње у кући њој рекао да ће се осветити Радивоју што је растурио кућу. Дакле сви сведоци су сагласни у једном, а то је да је пок. [REDACTED] годинама малтретирао окривљеног, да је окривљеног називао погрдним именима, понижавао га, поклонио му кућу па му је на крају одузeo тако што је раскинуо уговор о поклону, а такође још једна чињеница у чему су сви сведоци сагласни јесте да је

диван отац својој деци, да није никад био ни са ким у сукобу да је имао добар однос са мајком и да је волео сестру, а да је сво време био злостављан од стране оца. Оно што недостаје доказима јавне тужбе по мишљењу одбране јесте континуитет у злостављању оштећеног од стране окривљеног а недостаје зато што га није ни било. Једини доказ на које се тужилаштво позива је пресуда Другог основног суда у Београду а увидом у тај предмет може се закључити да није било никаквог насиља према оштећеном него да је окривљени поломио машине власништво оштећеног. Догађај који се десио 06.04.2016. године је последица вишедеценијског малтретирања окривљеног Радивоја од стране покојног [REDACTED] а које малтретирање је кулминирало када је покојни [REDACTED] који се пар дана пре предметног критичног догађаја укњижио на кући у којој је Радивоје живео и улагао задњих 35 година. Тог критичног дана окривљени Радивоје је случајно на улици срео пок. [REDACTED] који је у мимоилажењу са Радивојем истом рекао "Говно једно, завршићеш на улици" након чега сав бес срца и агонија и понижавања који су се код Радивоја гомилали десецима су произвели експлозију помрачење ума код окривљеног који је у том тренутку нажалост у рукама је имао сатару коју је понео на пијацу да замени за маказе за печење и истом је задао три удараца покојном [REDACTED]. Да се ради о бесу великог интензитета као и неурачунљивом стању говори то што је окривљени задао три удараца оштећеном и због тога што се окривљени не сећа тога па самим тим је јасно да је у том тренутку био битно смањено урачунљиве да није могао да схвати значај свог дела и шта ради у том тренутку сматра да је потпуно неутемељен налаз и мишљење вештака Светислава Мишковића који је навео да је код окривљеног постојао бес средњег интензитета те да су му могућности управљања својим поступцима биле смањене до степена битног, као и не битно. Мишљења је да вештак није обухватио целокупан предделиктни период који је претходио кривичном делу те да није на адекватан начин сагледао личну анамнезу окривљеног, пролонгиране фрустрације, одбацивања од стране оце већ је у свом налазу и мишљењу више пута истакао да окривљени није успевао да своје фрустрације реши на адекватан начин. Дакле када одбрана не би покушала да објасни ниједну од напред наведених чињеница све чињенице саме за себе и у својој укупности, а које је понудила јавна тужба по мишљењу одбране не могу бити докази таквог квалитета да суд огласи кривим окривљеног за извршење кривичног дела које му је ставља на терет. Имајући у виду напред наведене чињенице да је покојни [REDACTED] годинама злостављао, понижавао, малтретирао, па и физички угрожавао Радивоја Игњатовића, да осим пресуде Другог основног суда у Београду која је врло дискутибилна нема ниједног другог доказа да је Радивоје злостављао покојног [REDACTED] да је више од десет сведока навело да је окривљени био жртва, да је у тренутку извршења дела био смањено урачунљив, али не и битно, иако по мишљењу одбране је био битно смањено урачунљив јер је деловао са бесом јаког интензитета. Очигледно произилази да се у конкретном случају не ради о кривичном делу Тешко убиство из члана 114 тачка 10 КЗ, већ се ради о убиству на мах из члана 115 КЗ с обзиром да је окривљени без своје кривице доведен у јаку раздраженост нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијеног, а што је утврђено током предметног поступка. Имајући у виду да са једне стране јавна тужба нуди само један једини доказ, а са друге стране одбрана нуди логична и доказима потрепљена објашњења за своје тврђење, па при таквом стању ствари одбрана сматра да суд треба окривљеног да осуди да је извршио кривично дело убиство на мах из члана 115 КЗ. Посебно истиче да је његов брањеник старија особа старости 64 године, да је

породичан човек, да има двоје унучића, те да суд узме у обзир све олакшавајуће околности на страни окривљеног.

Нови сведоци који су испитани управо говоре супротно од навода тужилаштва, ни један сведок није потврдио да је оптужени злостављао свог оца, а сам оптужени наводи да се склањао како не би дошло до конфликта између њега и његовог оца. Сматра да је требало прибавити нови извештај из казнене евиденције за оптуженог, јер уколико би била обрисана условна осуда, по оптужници ВЈТ-а не би постојало битно обележје кривичног дела које се оптуженом ставља на терет. Сматра да се у конкретном случају ради о евентуалном убиству на мах или насиљу у породици квалфикованом смрћу.

У овој кривичноправној ствари већ је донета пресуда К.бр.359/16 од 04.05.2017. године, која је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 1133/17 од 13.12.2017. године укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Поступајући у свemu по смерницама Апелационог суда у Београду, у поновном поступку, суд је у доказном поступку саслушао оптуженог, испитao оштећену [REDACTED] и сведоце [REDACTED],

[REDACTED] па је уз сагласност странака извршио увид у садржину извештаја о форензичком прегледу лица места УКП - Одељење за оперативну крим. технику од 06.04.2016. године, извештај ПС Младеновац од 18.05.2015. године, од 22.01.2016. године и 18.01.2016. године, записника о саслушању осумњиченог ПС Младеновац од 30.04.2010. године, записник о увиђају исте ПС од 30.04.2010. године, извештај из КЕ за оптуженог, решење о задржавању УКП од 06.04.2016. године, извештај службе хитне медицинске помоћи од 06.04.2016. године, пресуда Другог основног суда у Београду К.бр. 3311/10 од 13.09.2011. године, записник о увиђају ВЈТ Кт. бр. 312/16 од 06.04.2016. године, записник о препознавању лица УКП - Одељења за увиђајно оперативне послове од 07.04.2016. године, записник о саслушању осумњиченог ВЈТ Кти.бр. 122 /16 од 07.04.2016. године, записник о испитивању сведока ВЈТ Кти.бр. 122/16 од 14.04.2016. године за ошт [REDACTED], записник о испитивању сведока са истим бројем и истим датумом за сведока [REDACTED] и са записника главног претреса од 20.01.2017. године, уговор о поклону непокретности од 10.12.1984. године, записник о испитивању сведока [REDACTED], записник о испитивању сведока [REDACTED] ВЈТ Кти.бр. 122/16 од 21.04.2016. године, исказ сведока [REDACTED] са записника главног претреса од 17.03.2017. године, извештаја о резултатима психолошко хемијске анализе ВМА од 13.04.2016. године, записник о испитивању сведока ВЈТ Кти.бр. 122/16 од 19.05.2016. године за сведока [REDACTED] сведока [REDACTED], сведока [REDACTED], обдукциони записник Института за судску медицину ВМА Сбр. 107/16 са датумом обдукције 08.06.2016. године, записник о саслушању осумњиченог ВЈТ Кти.бр. 122/16 од 09.06.2016. године, налаз вештака ДНК Центра за генетику од 13.06.2016. године, налаз вештака др Бранимира Александрић од 17.06.2016. године, налаз вештака психијатра др Светислава Мишковић од 23.06.2016. године, извештај Центра за социјални рад Одељења Младеновац од 28.06.2016. године, потврда УКП Одељења за увиђајно оперативне послове од 06.04.2016. године, списи предмета Другог основног суда у Београду

К.бр. 3311/10, списи предмета Основног суда у Младеновцу П.бр. 2533/11, извештај ПС Младеновац од 10.02.2017. године.

Оцењујући сваки изведен доказ посебно и у међусобној вези једног доказа са другим, као и у вези са одбраном оптуженог, а по слободном судијском уверењу у смислу одредби члана 16 и члана 419 ЗКП овај суд је нашао:

Да је оптужени у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде извршио радње које су тамо описане.

Оштећена [REDACTED], иначе ћерка покојног [REDACTED] а сестра опт. Радивоја Игњатовића је навела да је сада покојни [REDACTED] у браку са њеном мајком [REDACTED] имао двоје деце и то њу и опт. Радивоја. Њен деда је негде 1956. године поклонио свом зету, а њеном оцу [REDACTED] један плац од 10 ари у ул. [REDACTED] у Младеновцу која улица је променила назив те се тренутно зове ул. [REDACTED]. На том плацу њен отац [REDACTED] је 1968. године изградио кућу у којој су живели заједно она, њени родитељи и брат опт. Радивоје са својом бившом супругом [REDACTED] која је у ту кућу дошла 1977. године са њихово двоје деце она се из те куће одселила 1980. године, а њен покојни отац и брат са свим поменутим укућанима су живели у истој кући сасвим нормално све до развода опт. Радивоја а који развод се догодио 2001. године или 2002. године. Од развода опт. Радивоја по њеним сазнањима долази до честих свађа између њеног оца и брата. У тим свађама оптужени је вређао свог оца, оптуживао га да спава са његовим пријатељицама, плљувао га је, говорио му је да је бедник, а дешавало се и да га је гађао алатом. Њој није познато због чега је између њих долазило до сукоба, али поуздано јој је познато да је опт. Радивоје патолошки мрзео своје родитеље, такође јој је познато да је њек отац сачинио један уговор о доживотном издржавању са опт. Радивојем којим уговором је преписао кућу у ул. [REDACTED] који уговор је по њеном сазнању поништио надлежни суд у Младеновцу прошле године из разлога што су се односи између њеног покојног оца [REDACTED] ње као његове ћерке, њене мајке и опт. Радивоја покварили. До кулминације сукоба између њеног оца и опт. Радивоја је дошло 2010. године када је сада пок. [REDACTED] био принуђен да се исели из своје куће коју је поклонио окривљеном и да дође да живи у њеној кући која се налази у ул. [REDACTED] а ради се о плацу који се граничи са плацом братове куће. Нема сазнања у вези њихове свађе али јој је познато да је поводом тога интервенисала полиција и да је сачињен записник а полиција је због свађа између оца и брата више пута интервенисала те јој је такође познато да је опт. Радивоје њеног оца називао свакаквим именима, говорио му да је смрђивко, псовао му мртву мајку, изговарао је хиљаду најружних речи које она не може да понови, а потврдила је да је опт. сада пок. [REDACTED] претио убиством, да су се због тих претњи она и њена мајка плашиле, да сада пок. [REDACTED] није осећао страх, да је говорио да се не плаши, а она и њена мајка су сада пок. [REDACTED] саветовале да води рачуна где се креће и да постоји опасност да ће опт. да га нападне. Последњих пет година та упозорења оцу упућивала је само она због тога што се њена мајка разболела, постала је дементна и више није била у стању да сквати шта се око ње догађа. Њен отац је у њеном присуству говорио да се не плаши опт. Радивоја, а она је видела да сада пок. [REDACTED] јако пати због свега што му опт. говори и често је спомињао и свакакве клетве, а она је молила оца да то не говори пред њом и навела

је да клетве њен отац није изговарао у присуству окр.Радивоја. Није јој познато да је против окр.Радивоја вођен кривични поступак због кривичног дела насиља у породици, а познато јој је да је према Радивоју након сукоба са њеним оцем интервенисала полиција више пута, да га је приводила у станицу, и да је он након тих разговора пуштен на слободу. Наводи да ју је отац 2016. године позвао и рекао јој да га је телефоном позвао окр.Радивоје, да га је у разговору врећао свакавим речима, говорио му је да је ђубре, претио му убиством, а том приликом је врећао и њу и њеног супруга, те је она приметила да су све увреде за пок. [REDACTED] биле јако болне, а приметила је да се он страшно нервирао последње претње је отац пријавио полицији. Није била очевидац било какавог физичког напада окр.Радивоја на пок. [REDACTED] а пре више година сазнала да је између окр.Радивоја и њеног оца дошло до свађе а затим физичког обрачуна у дворишту братове куће, да су се они том приликом хватали и вукли, а након сукоба је видела оца да је био изгребан по лицу с тим што њој није познато шта се заиста догодило, а познато јој је само да је поводом тог инцидента такође интервенисала полиција.

Непосредно пре критичног догађаја у јутарњим часовима је била у својој кући, да јој је у јутарњим часовима неко позванио на врата куће, да је она отворила улазна врата, да је испред терасе у дворишту видела окр.Радивоја који је гласно дозивао њеног супруга [REDACTED], да је гласно рекао да је убио [REDACTED]. Била је свесна да је окр.Радивоје способан да учини тако нешто због чега се запрепостила и почела је да плаче јер је претпостављала да је окр.Радивоје сада пок. [REDACTED] лишио живота пред њеном мајком у стану где су живели одмах отрчала у очев стан у ком стану је затекла само мајку, а врата стана су била закључана па је схватила да се убиство највероватније догодило на улици, а што се касније испоставило као тачно. Затим се вратила у своју кућу у којој је био њен супруг [REDACTED] и тада је викала да траже њеног оца говорећи да је он највероватније на улици. Детаљи око извршења кривичног дела јој нису познати јер није очевидац догађаја. Пошто се вратила у кућу из дворишта своје куће је видела када су у двориште братове куће дошли полицијци. Они су пуцали на улазна врата говорећи "Отварај, знамо да си ту", а након краћег времена окр.Радивоје је отворио врата држећи телефон у руци говорећи полицијцима "Полако, полако" и видела је да су полицијци ухватили окривљеног. Окривљени је стално врећао њу, њену мајку и њеног оца сада пок. [REDACTED], није никада била присутна када је евентуално окривљени насрнуо на оца. Кад би оптужени био пуштен на слободу, осећала би се угрожено.

Сведок [REDACTED] је навео да је у јутарњим часовима критичног дана био у полицијској станици у Младеновцу ради подизања лиценце неопходне за обављање послова обезбеђења. У полицији се задржао веома кратко. Одмах по подизању лиценце кренуо је пешице својој кући и крећући се тротоаром у улици [REDACTED] посматрано у правцу насеља Петар Драпшина неких двадесетак метара испред себе уочио једно старије лице које је било обучено у зелени сако, браон панталоне са зеленкастим шеширом на глави које се кретало у истом правцу куда и он. Испред тог лица из улице која води према основној школи "Момчило Живојиновић" и Војном одсеку, је дошло једно лице које је сведок препознао као окривљеног и које му се затим кретало у сусрет. Окривљени је прилазио том старијем лицу које се кретало испред њега и са тим лицем се мимоишао пролазећи му са његово леве стране, наводећи да није чуо да су окривљени и старије лице један

другом у мимоилажењу нешто рекли. Између окривљеног и тог старијег лица није дошло до контакта. Пошто је окривљени прошао поред старијег лица удаљивши се од њега по процени око два метра нагло се окренуо, након чега је из једне ПВЦ кесе коју је носио са собом извадио једну сатару за месо са дрвеном дршком коју је јасно видео, након чега је иза леђа пришао том старијем лицу које се није окретало, те му је снажно задао три удараца везана у главу. Ударци су били рафални, брзо један за другим, а буквално је са удаљености где се налазио чуо ударце које је проценио као јаке, а од тих удараци старије лице је одмах пало на асфалт, док је окривљени са сатаром кренуо најпре да се враћа у улицу из које је дошао удаљивши се од жртве два – три метра, па се опет окренуо према жртви, те је на асфалт поред тела оштећеног бацио сатару која је два пута одскочила од асфалта, након чега се трчјим кораком удаљио у улицу из које је дошао, а најпре је ушао у оближњу електрорадњу која се налази у улици [REDACTED] ради тражења помоћи, где му се радник у тој радњи обратио речима "Немој молим те мене да мешаш", те је одмах изашао из те радње и кренуо према жртви која је лежала на тротоару. Видео је да покојни лежи на боку и да не постоји могућност да се угуши. Након неког времена видео је полицијско возило које се кретало улицом. Источао је на улицу, зауставио полицијско возило, испричао полицијским службеницима шта се догодило. Жртву није додирао. Врло брзо на лице места дошло је полицијско појачање са два возила и Хитна Помоћ, а он је тада помогао лекарима и медицинском особљу из Хитне Помоћи да повређеног унесу у возилу. Присуствовао је увиђају. По његовој процени жртва критичном приликом није могла да очекује напад обзиром да је иста била окренута леђима и ни у једном моменту се није освртала за собом. Окривљени се критичном приликом кретао нормално, није журио, нити је ишао неубичајно споро, а пре извршења самог кривичног дела је изгледао сасвим нормално тако да је напад за њега био изненадан, неочекиван и исти ће памтити дugo. Приликом критичног догађаја од окривљеног и сада покојног оштећеног је био удаљен око 10 – 15 метара наводећи да је разговор између њих није чуо, да је покојни отац окривљеног критичном приликом имао шешир на глави, а не у руци, а да је окривљени имао обучену карирану кошуљу и фармерке.

Сведок [REDACTED] је навела да је раније чула да је сада пок. [REDACTED] претио окр. Радивоју рекавши да ће он њега да убије, да ће један од њих двојице да буде мртв, те да се та претња провлачила уназад десетак година, а пред крај децембра 2014. године је окривљеног и сада пок. [REDACTED] позвала на част јер јој се родило унуче, а позвала је и свекрву, и оштећену [REDACTED] њеног сина и снаху да то прославе, наводећи да су дошли само свекрва и свекар сада пок. [REDACTED] и сећа се да је свекар рекао да он мора оптуженог да убије и да ће један од њих да буде мртв, а што је [REDACTED] познато, јер ју је више пута позивала телефоном и говорила је да нешто предузме. Из разговора са родитељима окривљеног јој је познато да окривљени није мајци никада претио, да је она сасвим била другачија особа од оца окривеног и да између мајке и окривљеног никакве неслоге није било, а да се окривљени ни са ким другим није свађао, нити је био у сукобу ни са рођацима, ни са комшијама. Када је чула да је сада пок. [REDACTED] упућивао претње окривљеном, те претње је чула, али тим приликома окривљени није био присутан да их и он чује да му сада пок. [REDACTED] прети, а није чула ни да је сада пок. [REDACTED] тражио од неког да пренесе окривљеном претње које му је он упућује. У последњих 10 година није чула да је окривљени претио сада пок. [REDACTED]

Оптужени и сада пок. [REDACTED] су се стално свађали и она је због тога једном приликом оштећеној Биљани рекла да каже да „леда не иде тамо“ у кућу где је живео оптужени Радивоје, а која је кућа удаљена 200-300 метара од куће где је био Радивоје, а оштећена је рекла да она њему не може да командује.

Сведок [REDACTED] је навела да је сада пок. [REDACTED] претио окривљеном говорећи да га је он створио, те да ће он окривљеног и убити. Стално га је малтретирао и на окривљеног вршио притисак, па је тако пре можда једно б година сада пок. [REDACTED] отишао у Војни одсек у Младеновац да пријави окривљеног и питао у Војном одсеку како је окривљени могао да добије буквицу – војну књижицу када је неурачуњлив. До свађе између окривљеног и његове мајке долазило је понекада, али то нису биле никакве посебне свађе. Окривљени никада ништа није имао против мајке, а месецима она не може да види своју баку које је дементала јер јој то не дозвољава оштећена [REDACTED]. Зна да је на претње сада пок. [REDACTED] окривљени њему узвраћао, сећа се да му је говорио да он никада оца неће први напasti а ако га отац нападне он ће се бранити. Баба је стално упозоравала сада пок. [REDACTED] да више не узнемира окр.Радивоја. Не сећа се да је пок. [REDACTED] понудио окривљеном, њој и [REDACTED] по 1.000,00 евра. Када је стигла одлука да је кућа у власништву сада пок. [REDACTED] она је рекла мајци да зове оштећену [REDACTED] и да оштећена покуша да спречи „карамбол“, који се очекивао, мајка је позвала оштећену и оштећена је рекла да њу то не интересује. Оптужени и сада пок. [REDACTED] су међусобно претили један другом, већ 15 година су у сукобу због имовинско правних односа и због тога је наслућивала сукоб, али не може да каже ко би то евентуално изазвао од њих двоје, они су се стално свађали.

Када је одлазила код свог деде сада пок. [REDACTED] покушавала је да изглади односе између њега и свог оца – овде оптуженог. Једном му је предложила да препише кућу због које стално долази до несугласица на њу и на њеног брата [REDACTED]. Деда је најпре на то пристао, онда је она код адвоката направила Уговор и однела деди да потпише, а деда је рекао „може, али да оца баците у септичку јаму“.

Сведок [REDACTED] је навео да је можда 2006 или 2007 године његов деда сада пок. [REDACTED] насрнуо на оца окривљеног зато што га је отац питао шта тражи у његовом дворишту. Окривљени му тада није узвратио. Није присутвовао ниједном сукобу у коме је оптужени Радивоје напао сада пок. [REDACTED] и није му познато да је долазило до сукоба између окр.Радивоја и његове мајке нити пак да је мајка, окривљеног угрожена од стране окривљеног. Јесте сада пок. [REDACTED] нудио његовој сестри и њему да препише кућу, а то је управо кућа око које су стално били у спору, али он то није хтео да прихвати зато што је кућа припадала његовом оцу. Сматрао је да то треба да иде редом. Није му никакав услов поставио сада пок. [REDACTED] да би му преписао кућу, није ништа сада пок. [REDACTED] тражио да он уради са оцем, али је више пута онако фигуративно говорио не само да га баши у септичку јаму, већ и друге ствари.

Сведок [REDACTED] је навела да је два – три месеца пре критичног догађаја окривљени био потрешен, да му је било тешко због тога како се отац понаша према њему и што му је одузeo кућу, а мисли да му отац сада пок. [REDACTED]

није одузeo кућu до критичног догађајa не би ни дошло. Однос измеђu окривљеног и његове мајке је био добар, мајка окривљеног је више пута говорила да опомињe сада пок. [REDACTED] да остави окр.Радивојa на миру, а такођe је говорила "Убићe гa". Никада окривљени није упућио претњe према мајци, сам окривљени је говорио да је мајка увек била уз његa и да јe од њeга одвraћala oца da ga ne uznemirava. Отац окривљеног јu јe вређao, говорио јoј јe da je kurva, izbacio јe iz kuћe u Uliciju, bezobrazno i drsko se ponashaо према љoј и пред пуно љudi јu јe вređao i bаш bio drzak. Зна да јe окривљенom pогоршано здравstveno stanje od како јe раскинут уговор o поклону измеđu окривљеног и његovog oца. Optужeni јe добар domaćin и добар човек, према њemu јe вршena tortura od strane sada pok. [REDACTED] и она јe убеђena da optужeni то више niјe mogao da izdrжи.

Сведок [REDACTED] јe nавeo da сe сeћa da јe било свајa окривљеног и покojnog с tim шto niјe чuo и da јe било претњe u tim свајамa. Kada јe долазilo do повиšenih tonova мајка сe склањala или u кuћu или u дубинu двoriшta. Чuo јe da јe било вreђaњa обостранog измеđu окривљеног и његovog oца ali јe више окривљени вreђao oца него oтац љeга, a притом јe окривљени користио речи "Стокo", "Смрдљивко", pljuvaо ga јe, a ne можe да сe seti којe јe увреде упућivaо sada pok. [REDACTED] окривљеном Radivoju, a misli da су то биле неке ситне psovke. Nikada сe niјe u te sukobе umeshao jer јe новинар РТС и niјe желеo da сe љegovo име povlachi po mediјima. Ne зна tачno u kom postupku јe учествovaо, puno puta јe долазila policija uglavnom zбog свајa ali ne зна ko јe te свајe иницираo. Сvedok јe u postupku koji јe вођen protiv окривљеног u Drugom osnovnom судu u Beogradu zбog krivichnog dela nasilja u porodici i to zбog istih razloga.

Много путa присуствовао свајамa pok. [REDACTED] и окр.Радивојa. Наводи da јe свe te свајe започињaо окривљени Radivoje, da јe u више навrата video и чuo da јe окривљени Radivoje вreђao свoga oца речимa, da јe смрдљивko, вaшљivko, buђavko, a чuo јe u tim свајамa da mu јe psovao мајку, фамилијu, кћerku, da јe говорио da ћe mu сe "posrati na grob", a bio јe присутan дogaђajу iz 2010. године zбog koga јe окр.Радивоje krivично odgovarao. Sam тaj дogaђaj јe prijavio policiji jer јe свајa eскалирала и претпостављao јe da можe доћi do težih posledica. Lично јe video da Radivoje iz prostoriјe koju јe u љegovoј кuћi користио oтац, sada pok. [REDACTED] износio ствари испред кuћe и ломio их великим чекићem, a u више навrата јe video da окр.Радивоje,ничим изазван, видевши u љegovom двoriшtu pok. [REDACTED] pljuje u љegovom правцу, вreђa ga и psuje na isti начин којi јe opisao. Њemu и љegovoј supruzi sada pok. [REDACTED] јe лично причао da mu јe Radivoje претио, te da јe он te претњe пријављивао policiji.

U raniјem љegovom исказu сe потkrala јedna gрешka, хoće da кажe da niјe сada pok. [REDACTED] преписao кuћu oшteћenoj [REDACTED] око којe сe кuћe izgleda „сve zakuvalo“, oшteћenoj јe кuћe преписала мајка, [REDACTED]. Сeћa сe речи којe јe optужeni говорио sada pok. [REDACTED] сeћa сe da јe Живадин optужenom uputio неке ситne psovke u smislu „bezobraznichе, шta radiш то“ и сл.

Сведок [REDACTED] јe nавela da јe била u коректним односимa сa садa pok. [REDACTED] и kada bi se сreli попричали bi, a u takvim односимa јe била и сa окр.Радивојem. Okrивљeni niјe био u sukobu sa majkom koju јe jако voleo, чак јe

говорио да му је жао што мајка није са њим, а да је са њим он би је неговао да се опорави. Окривљени је пожртвован и добар отац, од периода како му је отац сада пок[...] развео брак он је децу држао као на длани. Када каже да је отац окривљеног развео, појашњава да су они имали кућу на мору, да је окривљени једном отишao на море и тамо је имао неку летњу авантуру, а жена коју је упознао на мору је после дошла у Београд и окривљени је са њом отишao да се види у Београду, а то је знаo његов отац који уместо да окривљеног посаветује да то не ради он је организовао хајку против окривљеног, отишao је у стан где је била та "жена" са окривљеним а онда је своју снаху саветовао да када је окривљени нашао другу да и она нађe другог. Све док нијe дошло до спора око куће окривљени је за своју сестру говорио "моја [...]", а после тога је било сукоба. Пре критичног догађаја своју сестру, а мајку окривљеног није посећivala. Када је разговарала са оцем окривљеног помињали су окривљеног у контексту што му је говорила да не води спор против окривљеног, да остави кућу окривљеном Радивоју јер је већ кћерки дао једну кућу, а када се парница завршила отац окривљеног је на сва уста говорио да ћe из куће да истера окривљеног Радивоја. Окривљени је био радохоличар, улагао је у ту кућу у којој је живeo и од куће је направио "raj".

Сведок [...] је навела да станујe преко пута куће окривљеног, да су више пута пили кафу, да јој је познато да је у његовој кући сваке недеље долазило до свађе између окривљеног и његовог оца, да је стално долазила и интервенисала полиција, да јој је познато да је отац окривљеном дао на поклон кућу, да је касније отац окривљеног поништио уговор, да се предметна кућа тренутно води на сада пок[...], да су окривљени и сада пок[...] били у завади, да су потезали један на другог различите предмете, да јој је један комшија рекао да је радио на крову и са крова гледао како је отац окривљеног шилом замахнуо према окривљеном те да се окривљени није измакao отац би га тим шилом убо. Зна да је окривљени био педантан, вредан и добар родитељ, према мајци се окривљени добро понашао, међутим како су учстале свађе између окривљеног и његовог оца и мајке, мајка је била на страни оца окривљеног, а против окривљеног. Зна да су родитељи окривљеног били привржени својој снахи - бившој супрузи окривљеног са којом се он развео и стално су кривили окривљеног због тог развода, а што се тиче односа окривљеног према сестри - оштећеној [...] зна да су једно време имали супер односе, а после су се нешто завадили. Наводи да је и [...] био вредан и радан, с тим што се према окривљеном није кокретно понашао и стално се према њему опходио као да је окривљени његово дете другог реда, а сећа се да је окривљени ишао да са 12 година чува овце да би добио за цепарац, да му није било тога деде код кога је чувао овце, не би имао ни цепарац, ни да се обуче, а радио је на једној кући и на другој кући као и на кући на мору, а исплао је да то све нијe ништа. Да се отац према окривљеном понашао као да је другог реда рекао јој је сам окривљени а то се видело тако што је отац окривљеног, окривљеног стално слao да ради, а окривљени то није одбијao, а после је исплало да то није ништа. Са своје терасе је могла да види да је у њихову кућу стално долазила полиција, а више пута је чула свађу из њихове куће до које свађe је долазило због ситница, а њен утисак је био да је сада пок[...] хтео да на шта год пружи прст, да то Радивоје уради, па се понашао према њему као да је заморче. Не зна ко је од њих двојице изазвао свађe, само је видела када дођe до гужве да долази полиција. Често је сретала оца окривљеног и стално је са њим причала када се сртну говорећи му '[...] немој то

да радиш, да не тера инат са оптуженим", па му је говорила да оптужени може да га сачека и да га убије, а отац окривљеног јој је показивао једну торбу говорећи јој "Видиш ти ову торбу" а у торби јој је показивао да има шило.

Сведок [REDACTED] је навела да добро познаје оптуженог, комшије су, мисли да је оптужени осуђен и пре рођења јер је био изложен само мржњи и презиру од стране свог оца. Оптужени је у својој породици био непознаница за све осим за мајку. Када се десио критични догађај, први комшија се чудио шта је то било оптуженом да тако поступи. Зна да су се оптужени и оштећена [REDACTED] стално свађали, мада отац није много марио ни за [REDACTED]. Оптужени је трпео тортуру од стране свог оца стално је био ниподаштаван од стране свог оца, као да не постоји у тој кући. Сестра га је звала „слина“, она је упозоравала оптуженог да се не свађа са оцем, јер без обзира на све што му отац чини ипак му је отац, а оптужени је рекао да се он уздржава, али да му понекад нешто „излете“.

Не зна да ли је некад поводом сукоба у кући оптуженог интервенисала полиција. Она одавно не живи ту, где живе оптужени и где је живео сада пок. [REDACTED], не живи ту од 1978. године. сада живи у кући која је око 1 км удаљена од куће оптуженог. Мајка оптуженог је долазила код ње. Присуствовала је једном када је сада пок. [REDACTED] провоцирао оптуженог и упозорила га да то више не ради и да га не провоцира. Говорио је оптуженом да је бараба, идиот, оптужени није тада изашао из куће, нити је узвратио. Када је то [REDACTED] говорио она није видела Радивоја али су јој [REDACTED] и [REDACTED] говорили да је Радивоје у кући, а то се чује. Није никада непосредно присуствовала свађи између оптуженог и сада пок. [REDACTED].

Сведок [REDACTED] је навео да се сећа догађаја из 2006. године. Његова супруга је наследила кућу свог оца која се налази поред куће оптуженог. Радили су на кући плочу, били су мајстори у дворишту и чуо је да се оптужени свађа са оцем. Била је жучна препирка. Сећа се да је отац оптуженог држао у рукама једно парче гвожђа дужине 30-40 цм. То гвожђе је пун профил, које служи да се стави у бетон када се ставља арматура. Видео је у тој препирци између оптуженог и његовог оца да је отац оптуженог покушао да убоде оптуженог парчетом гвожђа које је спало одозго са њихове плоче. То гвожђе је било изузетно оштре. Отац оптуженог је покушао да га убоде у пределу врата, није сигуран, али мисли да га није убо. Да га је убо, то би произвело страшне последице. Видео је да се оптужени ухватио руком за врат и отишао ка кући, ушао је у кућу.

Та кућа коју је његова супруга наследила се води на његову супругу и када су хтели да реновирају ту кућу, требала му је сагласност да та њихова кућа буде удаљена од куће оптуженог 1,20 м. Хтео је да подигне и спрат. И за то му је требала сагласност оца оптуженог. Питао га је да ли има његову сагласност и он му је одговорио да не може то да му дозволи, док је он жив то неће моли тако. Упутио га је да пита његову ћерку. Када је питao његову ћерку и она га је одбила. Онда је питao оптуженог. Оптужени му је то дозволио. Док су изводили радове на кући, отац оптуженог га је пријављивао да те радове изводи без дозволе. У том догађају из 2006. године, он не зна за што су се тада свађали оптужени и његов отац. Није чуо шта су један другом говорили, били су горе на плочи, али се сећа да су након што је

отац оптуженог хтео да убоде оптуженог тим парчетом гвожђа, коментарисали су "овај матори за мало да убије сина". Није то нико пријавио полицији, а то што нису пријавили полицији, "нису то мале ствари". Не зна да ли је полиција долазила, а они нису пријавили.

Суд је у битном прихватио исказе свих сведока јер су јасни, логични и уверљиви. Оно што је заједничко у исказима свих сведока јесте да су односи између оптуженог и сада пок. [REDACTED], оца оптуженог, били значајно поремећени. Међутим, поједини сведоци су се изјашњавали да је оптужени узнемирао и вређао свог оца, сада пок. [REDACTED] и то оштећена [REDACTED] и сведок [REDACTED], док су се сведоци [REDACTED] и [REDACTED] изјашњавали да је заправо сада пок. [REDACTED] узнемирао, вређао, па и нападао оптуженог. Да се отац оптуженог, [REDACTED] некоректно понашао према оптуженом потврдиле су и сведоци [REDACTED] и [REDACTED].

Иако су се ове две групе сведока различито изјашњавале у погледу тога ко је иницијатор сукоба, суд их је све прихватио као истините јер је очигледно да су у различитим ситуацијама сукобе изазивали како оптужени, тако и сада пок. [REDACTED], а сведоци су износили своја сазнања која су у вези са њиховим односима имали.

Вештачењем оптуженог преко вештака психијатра др Светислава Мишковића суд је утврдио да код оптуженог нису откривени знакови и симптоми душевне болести, привремене душевне поремећености, а у време извршења кривичног дела окривљени се налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта беса средњег интензитета. Његове способности да сквати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима су биле смањене до степена битног, али не и битно. Код окривљеног нема индикација за изрицање мере безбедности медицинског карактера па је суду није ни предложио.

Испитан на главном претресу вештак неуропсихијатар др Светислав Мишковић је навео да је интензитет афекта био средњи, односно да није одговарао јаком степену не само на основу броја изведених замаха, појашњавајући да је ударац могао бити и један, а да буде афекат јаког интензитета, а могло је да буде и много више удараца. Анализирао је целокупно понашање пре критичног догађаја и наравно постделикто. Узевши све у обзир, нанесене ударце и вишегодишњи пределиктни период дошао је до тог закључка, дакле у време извршења кривичног дела ментално функционисање у односу на психичку функцију окривљеног нису значајно реметиле његове сазнајне и мотивационе функције односно нису компромитовале стање свести у том степену да би његово понашање било ирационално. Током психијатријског интервјуа окривљеног није констатовао негативна емоционална осећања која би имала квалитет беса према мајци. Породични односи су били нарушени између окривљеног и његове сестре, а његова основна осећања јесу била да је негде себе сматрао оштећеним у односу на сестру, да је била повлашћена, односно да је његов положај и вредновање од стране родитеља било далеко испод вредности које су давали сестри. Индиковао је дакле само негативан однос окривљеног према сестри, без ребализације ма каквих тенденција или досадашњих покушаја у смислу

хетероагресивног деловања према истој. Селективно несећање само за критични догађај може да се објасни са психолошког аспекта деловањем несвесно механизма одбране - потискивања. Ради се о начину на који сви "ми" па у конкретном случају и окривљени штити свој ментални склоп и душевни интегритет од интензивне емотивне реакције коју би доживео призывањем слика сећања критичног догађаја, дакле, меморија постоји, није утврђен ниједан индикатор у смислу као код оштећења мозга, дејства психоактивних супстанци, као ни суженог стања свесни који би могао да компромитије упамћивање. Дакле догађај јесте упамћен налази се у сећањима или "овог" тренутка и за сада управо због овог механизма одбране који је несвестан окривљени не може да га призове у своје сећање. Амнезија несећање у конкретном случају је догађај и улуђује на највероватније поменути начин настанка а не утиче на степен урачунљивости у време критичног догађаја.

Увидом у садржину обдукционог записника Војно медицинске академије - Одељења за судску медицину од 08.06.2016. године, те вештачењем преко вештака медицинске струке др Бранимира Александрић утврђено је да је смрт пок. [REDACTED] насилна, да је наступила услед разорења мозга, да је на основу података из историје болести обдукционог налаза, обдуцент др Весна Ковачевић утврдила да су посекотине у пределу десног темено - потиљачног предела главе код пок. [REDACTED] (које су неурохирушком обрадом измењене, описане у тачки 5 спољашњег налаза) праћене вишеструким преломима костију и основице лобање и разорење мозга, настале дејством два појединачна ударца јаког интензитета оштром и тешким механичким оруђем (што може бити и сатара).

Утврђено је да је [REDACTED] критичном приликом задобио укупно три посекотине на десној половини задње стране главе, ближе описане у диспозитиву у десно теменом потиљачном пределу главе, нанесене јаким замахнутим механичким оруђем у конкретном случају сатаром, да су две секотине биле дубоке, да је у њиховом простору дошло до разорења мозга у виду клина, да је једна повреда била површна и захватала је само кожу и поткожно меко ткиво поглавине, да су се три секотине на главни налазиле једна поред друге на међусобно малом растојању, да су оне нацете једна за другом у кратком временском интервалу истим оруђем, те с тим у вези вештак није могао да прецизира редослед њиховог наношења. У наведеном налазу вештак је закључио да су наведене секотине главе које су биле праћене разорењем мозга представљале у време наношења скупа процењену тешку и по живот опасну телесну повреду која се и поред адекватно предузетих мера лечења завршила смртним исходом.

Вештак је такође констатовао да из обдукционог записника произилази да је смрт [REDACTED] насилна, да је наступила услед разорења мозга ударцима оштрицом тешко јаког замахнутог механичког оруђа у конкретном случају ударцима сатаром због чега је извео закључак да је смрт [REDACTED] у директној узрочно последичној вези са секотинама главе и следственим разорењем мозга које је он задобио критичном приликом ударцима сатаром. Вештак је такође нашао да је пок. [REDACTED] три секотине задобио када је леђима био окренут ка повредиоцу у неком од стојећих ставова због чега он није могао да уочи напад који је био усмерен ка њему замасима сатаром. Повредилац је замахе сатаром вршио покретима руке (највероватније десне) одозго пут надоле према задњој страни главе

[REDACTED] Према мишљењу вештака услед констатованих повреда које је критичном приликом задобио [REDACTED] исти је морао одмах да изгуби свест након чега је ничице из стојећег става пао на тло, те је у том паду задобио повреде на истуреним деловима лица у руку а које повреде како појединачно тако и скупа процењено представљају тешку телесну повреду и оне нису уопште учествовале у смртном исходу.

Увидом у садржину извештаја о резултатима токсиколошко - хемијске анализе Војно медицинске академије Центра за контролу тровања - Одељења за токсиколошку хемију број протокола Ц - 324/16 од 13.04.2016. године утврђено је да непосредно на дан извршења кривичног дела у крви окривљеног није утврђено присуство етанола и метанола нити је доказано присуство амфетамина, кокаина и МДМА (екстази). У крви окривљеног анализом није утврђено присуство морфина, кофеина и VI монацертиморфина.

Налазе свих вештака суд је прихватио као објективне и у свemu дате у складу са правилима струке вештака јер су јасни и довољно образложени.

Увидом у садржину записника о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП - Одељење за увиђајно оперативне послове 03/16/2/9 број Ку-6454/16 Кт-312/16 од 07.04.2016. године утврђено је да је сведок - очевидац догађаја [REDACTED] са несумњивом сигурношћу од 100% препознао окривљеног као извршиоца предметног кривичног дела.

Увидом у садржину записника о увиђају ВЈТ у Београду број Кт-312/16 од 06.04.2016. године утврђено је место извршења кривичног дела, те положај и изглед материјалних трагова предмета затечених на лицу места.

Увидом у садржину извештаја Градског центра за социјални рад у Београду - Одељење Младеновац број 556199-2414/16 од 28.06.2016. године утврђено је да је наведени Центар обавештен о нарушеним односима између окр.Радивоја и његовог сада покојног оца [REDACTED], да се породица [REDACTED] налази на евидентији тог Центра. Да је Центар о претњама које је окривљени упућивао пок. [REDACTED] обавештен како у три извештаја ПС Младеновац, тако и од самог окривљеног који је једном присуствовао у просторији Центра то и сам потврдио.

Увидом у садржину списка предмета Другог основног суда у Београду 1 Кбр.3311/10 и правноснажне пресуде напред наведеног суда под поменутим пословним бројем од 13.09.2011. године утврђено је да је окр.Радивоје Игњатовић оглашен кривим због кривичног дела насиља у породици из члана 194 став 2 у вези става 1 КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 месеци, условно, са роком проверавања од две године зато што је 30.04.2010. године у Младеновцу претњом да ће напасти на живот и тело безобзирним понашањем угрозио спокојство и телесни интегритет члана своје породице – оца, оштећеног [REDACTED] користећи опасно оруђе – мотику као средство подобно да тело тешко повреди на тај начин што је упутио оштећеном речи “смрдљивко, докле ћеш да ме зајебаваш, убију те”, па је узшао у приземно оделење куће у коме стоје ствари оштећеног и рекао “сад ћеш да видиш шта ћу да радим”, затим је узео маџолу од 10 килограма, изнео машину за

шивење из те просторије, мацолом излупао ту машину и све остале ствари које су се ту налазиле, након чега је рекао “тебе ћу убити, [REDACTED] ми”, па је узео мотику и истом гађао оштећеног која га је окрзнула, али га није повредила.

Увидом у садржину уговора о поклону непокретности оверене од стране Општинскиог суда у Младеновцу под Ов.бр.3350/84 од 12.12.1984. године утврђено је да је поклонодавац [REDACTED], свом сину окр.Радивоју Игњатовићу поклонио своју кућу и двориште који се налазе на кат парцели број 36/2 уписане ЗКУЛ број 1083 КО Варош Младеновац, уз изјаву окр.Радивоја Игњатовића да прима поклон од свог оца [REDACTED] са захвалношћу уз обавезу да ће свог оца [REDACTED] и мајку Тонку гледати, поштовати као што је то до сада чинио, те да ће их после смрти сахранити по обичајима који владају у Младеновцу.

Увидом у садржину списка предмета Основног суда у Младеновцу П.бр.2533/11 утврђено је да је наведена парница покренута по тужби [REDACTED] од 26.09.2011. године којом је исти тражио раскид уговора о поклону оверен од стране Општинскиог суда у Младеновцу под Ов.бр.3350/84 од 12.12.1984. године којим је он окривљеном поклонио кућу и окућницу због тога што је поклонопримац показао веома велику неблагодарност која представља основ за раскид наведеног уговора.

Правноснажном пресудом тог суда II - 14.П.бр.2533/2011 од 18.06.2013. године усвојен је тужбени захтев тужиоца, те раскинут уговор. Ова пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж.бр.7472/2013 од 07.11.2014. године.

Увидом у садржај извештаја ПС Младеновац од 18.05.2015. године утврђено је да је дана 18.05.2015. године у јутарњим часовима у просторијама ПС Младеновац приступио сад покојни [REDACTED] којом приликом је полицијским службеницима пријавио да му окривљени Игњатовић Радивоје преко комшијука прети, говорећи да њега више неће да види у кући и дворишту и да ће њега и његову супругу, а своју мајку убити са леђа. Том приликом покојни [REDACTED] је полицијским службеницима изјавио да очекује извршно решење у вези парничних трошка, које треба да плати његов син Игњатовић Радивоја те да се у том смислу плаши за своју личну безбедност јер његов син Радивоје може да буде излевортилан тим решењем те да може да оставари своје намере и претење.

Увидом у садржај извештаја ПС Младеновац од 18.01.2016. године утврђено је да је дана 18.01.2016. године у јутарњим часовима, око 09:40 часова, без позива у просторије ПС Младеновац приступио [REDACTED] који је том приликом пријавио да га је пртходног дана око 21:50 часова на фиксни телефон позвао окривљени, син Игњатовић Радивоје и том приликом му се обратио речима “јел мисли мене да истераш из куће, то неће моћи смрђивко један, убићу те, запамти јебаћу ти мамицу мртву, ако те не убијем убићу те чим ми се укаже прва прилика, убићу и тебе и ту своју жену курветину и др.”.

Оптужени не оспорава да су односи између њега и његовог сада покојног оца били поремећени, да је критичног дана био на лицу места, да је код себе имао сатару

каква је описана у изреци пресуде, да је ушао у улицу [REDACTED] буквально испред свог оца који му је ишао у сусрет, да је прошао поред сада пок. [REDACTED], а кад је прошао, окренуо се, сећа се да је држао сатару у руци, затим се сећа да је [REDACTED] лежао на асфалту поред њега и да је он на асфалт бацио сатару. Таде одбране суд је прихватио као веродостојан јер је у сагласности са исказима испитаних сведока, а посебно сведока [REDACTED] који је једини очевидац критичног догађаја.

Међутим, оптужени се брани да му је отац који га је том приликом цинично гледао рекао "скорије летиш из куће, умрећеш на улици као говно", да му је због тих очевих речи "пао мрак на очи" и након тога се ничег не сећа. Таде одбране оптуженог суд није прихватио као истинит јер је у супротности са исказом сведока [REDACTED] који је навео да је оптужени прилазио том старијем лицу које се кретало испред њега, да се са тим лицем мимоишао пролазећи му са његове леве стране и да није чуо да су оптужени и то старије лице једно другом у том мимоилажењу нешто рекли, те да између оптуженог и тог старијег лица није дошло до контакта, а у супротности је и са исказом оштећене [REDACTED] која је навела да јој је критичног дана у јутарњим часовима неко позванио на врата куће, да је она отворила улазна врата и испред терасе у дворишту видела оптуженог Радивоја који је гласно дозивао њеног супруга [REDACTED] и који је гласно рекао да је убио [REDACTED]. Према томе, не стоје наводи оптуженог да се ничега не сећа, јер је непосредно после критичног догађаја у дворишту своје сестре [REDACTED] рекао да је убио [REDACTED].

Према томе, на основу казивања испитаних сведока, вештака психијатра др Светислава Мишковић, вештака медицинске струке др Бранимира Александрић, писмено изведенних доказа, а делимично и на основу одбране оптуженог непобитно је утврђено да је оптужени извршио радње ближе описане у изреци пресуде.

Квалификујући такве радње оптуженог суд је закључио да се у њима стичу сва битна обележја кривичног дела убиство из члана 113 КЗ јер је оптужени дана 06.04.2016. године, око 08,50 часова у Младеновцу, у улици [REDACTED], испред кућног броја [REDACTED], лишио живота свог оца, сада пок. [REDACTED], у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, свестан да је његово дело забрањено, на тај начин што је ушавши у улици [REDACTED] из улице [REDACTED], носећи притом у једној пластичној ПВЦ кеси кухињску сатару за месо, дужине сечива око 15 цм, као средство подобно да тело тешко повреди и здравље тешко наруши и пролазећи тротоаром испред кућног броја 97, прошао поред свог оца, сада покојног [REDACTED], бившег из Младеновца, а који се кретао тротоаром улице [REDACTED] њему у сусрет, након чега се по мимоилажењу са сада покојним [REDACTED], удаљивши се од њега неколико метара окренуо извадивши из поменуте ПВЦ кесе наведену сатару, којом је затим са леђа пришао сада пок. [REDACTED] те му је затим брзо, у три наврата задао снажне ударце оштрицом сатаре у главу, од којих удараца је покојни [REDACTED] као на тврду асфалтну подлогу, изгубивши свест, да би затим кренуо да се удаљава од њега, након чега се прошавши пар корака окренуо према [REDACTED] који је лежао, и поред њега бацио наведену сатару, а онда се трчећим кораком удаљио са лица места улицом [REDACTED] на који начин је сада покојном [REDACTED] нанео повреде у виду две дубоке секотине на десној страни задњег дела главе, које су биле уздушно

постављене и међусобно релативно паралелне, а на међусобном растојању око 2 цм и то обе у десном темено-потиљачном пределу, једна дуга око 14 цм, а друга улево од претходне дуга око 14,5 цм у пределу којих секотина је постојао и јединствен дефект кости лобање промера око 11x5 цм (чији су фрагменти уклоњени неурохируршком операцијом), а у пределу обе секотине постојало је разорење мозга "у виду клина", једног промера око 10x3 цм и дубине око 2cm, а друго разорење улево од претходног промера око 6x2 цм и дубине око 1,6 цм, те једне секотине у десном темено-потиљачном пределу која је захватала само кожу и поткожно меко ткиво, која се настављала од средине претходно описане леве секотине косо пут улево и надоле, а која је била дуга око 7,5 цм, а које су у време наношења, скупа процењене као тешка телесна повреда опасна по живот, од којих је сада покончан [REDACTED], приликом указивања лекарске помоћи на Војно-медицинској академији у Београду, где је превежен колима хитне службе ДЗ Младеновац, преминуо истог дана у 11,30 часова, при чему је оптужени поступао са директним умишљајем јер је био свестан свога дела и хтео његово извршење, био је свестан, да својим радњама може лишити живота свог оца, сада покончан [REDACTED] и то је хтео, с тим што су његове способности да сквати значај свога дела биле смањене до степена битног, али не и битне.

Непосредно пре критичног догађаја оптужени и његов отац нису контактирали, отац оптуженог се кретао тротоаром улице, а када се мимоишао са оптуженим, оптужени је након што се удаљио од сада покончан [REDACTED] неколико метара окренуо, извадио из једне кесе сатару, са леђа пришао сада покончан [REDACTED] и у три наврата му задао ударце оштрицом сатаре у пределу главе од којих удараца је сада покончан [REDACTED] пао на асфалтну подлогу, изгубио свест, а услед којих повреда, које су квалификоване као тешка телесна повреда опасна по живот, приликом указивања лекарске помоћи на ВМА сада покончан [REDACTED] истога дана преминуо.

Дакле, оптужени је сада покончан [REDACTED] ударио са леђа, када га сада покончан [REDACTED] ни на који начин није угрожавао, а при чињеници да оптужени оштрицом сатаре удара сада покончан [REDACTED] у пределу главе која представља витални део људског тела и где се налази витални орган, то суд није могао доћи до другачијег закључка већ да је оптужени хтео да лиши живота свог сада покончан [REDACTED]

Оптуженом се ставља на терет да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 10 КЗ.

Међутим, имајући у виду да је изведенним доказима утврђено да је оптужени због насиља у породици које је извршио према свом оцу, пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.3311/10 од 30.09.2011.године, осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, условно, са роком проверавања од две године, што значи да је од те осуде до критичног догађаја прошло више од 5 година, а како је неопходно да између убиства и злостављања које му је претходило постоји континуитет, то је суд ценећи протек времена од напред наведене пресуде, па до критичног догађаја закључио да тог континуитета нема и да то насиље које је оптужени извршио према свом оцу, због кога је осуђен пресудом Другог основног суда не може бити квалификаторна околност за кривично дело које се оптуженом ставља на терет.

Суд је ценио и наводе тужилаштва да је оптужени у континуитету претио и вређао свога оца, међутим, имајући у виду и исказе испитаних сведока који су се изјаснили да је и сада пок[...] вређао и претио оптуженом, да се то између њих често догађало, то претње и вређање које је оптужени упућивао сада пок[...], а при чињеници да су му те претње и увреде узвраћане од стране сада пок[...], да је чак био и физички нападан од стране пок[...], то претње и увреде у конкретном случају, а по уверењу овог суда нису таквог интезитета који би им дао својство квалификаторне околности за постојање кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 10 КЗ.

Из тих разлога, а водећи рачуна о идентитету оптужбе и пресуде, те имајући у виду да суд није везан правном квалификацијом кривичног дела, већ чињеничним описом дела, суд је оптуженог Радивоја Игњатовић осудио за кривично дело убиство из члана 113 КЗ, а не тешко убиство из чл.114 тачка 10 КЗ.

Како није било околности које би искучивале кривицу оптуженог суд га је за извршено кривично дело огласио кривим.

Полазећи од опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ и сврхе кажњавања из члана 42 КЗ суд је одлучујући о врсти и висини казне ценио све околности предвиђене чланом 54 КЗ које утичу да казна буде мања или већа. На страни окривљеног суд је од олакшавајућих околности утврдио и ценио околност да је отац двоје деце и да живи у ванбрачној заједници, док је као отежавајућу околност ценио то да је оптужени раније осуђиван због кривичног дела насиље у породици, дакле, због кривичног дела које је такође са елементима насиља.

Имајући у виду напред наведене околности, затим околности под којима је оптужени извршио кривично дело, друштвену опасност окривљеног као учиниоца, друштвену опасност извршеног кривичног дела и насталу последицу а посебно ценећи личност окривљеног као учиниоца, његово понашање после извршеног кривичног дела, степен кривице окривљеног, мотиве због којих је извршио кривичног дела и све друге околности под којим је кривично дело извршио суд га је применом члана 45 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 13 година налазећи да је овако одмерена казна неопходна и довољна да се њом постигне сврха кажњавања.

Применом члана 63 КЗ одлучено је да се оптуженом у напред у изречену казну затвора има урачунати време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Клп.бр.122/16 од 07.04.2016. године, почев од 06.04.2016. године када је лишен слободе, па до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања изречене казне пресудом Вишег суда у Београду К.бр.696/2017 од 16.05.2018. године.

Применом члана 87 КЗ суд је окривљеном изрекао меру безбедност одузимања предмета па је одлучио да се од окривљеног Радивоја Игњатовића одузме једна сатара дужине сечива око 15 цм, јер је иста била употребљена за извршење кривичног дела, а сам оптужени не оспорава да ју је имао.

На основу члана 261 ЗКП-а окривљени је обавезан да плати на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, при чему је суд ценио дужину трајања кривичног поступка, његову сложеност и имовинске прилике оптуженог.

На основу члана 262 ЗКП-а окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка с тим што ће се о висини трошкова одлучити накнадно посебним решењем, јер у време пресуђења нису постојали сви подаци на основу којих би се о висини трошкова могло одлучити.

Применом члана 258 ЗКП-а оштећена [ ] је упућена да имовинско правни захтев остварује у парничном поступку јер подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпuno, ни за делимично одлучивање о истом.

Суд је одбио предлог браниоца оптуженог да се у доказном поступку обави ново вештачење преко новог вештака неуропсихијатра имајући у виду да је вештак неуропсихијатар који је поступао у овом предмету дао свој налаз, који је по уверењу овог суда, у свему у складу са правилма струке вештака, а одбио је и предлог браниоца оптуженог да се за оптуженог прибавља нови извештај из казнене и прекршајне евиденције јер из изведенih доказа није произлазило да је раније прибављен извештај из казнене евиденције другачији, а да ли би била брисана условна осуда оптуженом, на шта се у завршној речи позива бранилац, имајући у виду да је оптужени осуђен за кривично дело убиство из члана 113 КЗ, а не за кривично дело за које је оптужен, то брисање условне осуде на коју је оптужени раније осуђен, не би било од одлучног значаја у овом поступку, већ би само одутовлачило вођење овог поступка.

Због свега што је напред наведено одлучено је као у изреци пресуде.

Виши суд у Београду, дана 16.05.2018. године
К.бр.696/17

Записничар
Слађана Рајковић

Председник већа-судија
Славица Николић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба која се подноси Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка исте, а преко овог суда.